

ΠΟΠΑΪ

Ο ΦΑΚΙΡΗΣ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»

Ο άπιαστος, ο θρυλι-
κός, σπανάκης, το
σιδερόμπατο ναυ-
τάκι σε νέες κοτα-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Δ'ΑΡΙΘ. 149 - ΔΡΧ. 5 - 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1976

ΕΚΔΟΣΗ: ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΠΗΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ Ε.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1Γ, Β' ΟΡΟΦΟΣ, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΑΧ. ΤΟΜ. 135
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 838.888, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ - ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ -
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ (ΚΕΝΤΡΟΝ) 838.888 ΤΕΧΝΙΚΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ 838.806
ΘΡΑΚΟΥΝΗΣ - ΠΙΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ, 1ε ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ STREET, ΑΘΗΝΑΙ Τ. 135

ΕΥΝΑΡΟΜΕΣ: ΕΥΝΕΙΔΕ 180 ΤΕΥΧΗ ΔΡΧ. 180, ΕΣΑΜΗΝΕΣ ΔΡΧ. 90 (ΕΚΣΤΕΡΙΚΟΥ)

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ: ΕΚΔΟΤΕΣ: Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - Η. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΩΑΝΝΑΤΟΥΣ 4
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΩΑΝΝΑΤΟΥΣ 4, ΑΘΗΝΑΙ, Τ. Τ. 706

© 1976 K.P.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

ΠΟΠΑΪ No 149

ΕΙΜΑΙ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ
ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ ΚΑΙ ΓΥ-
ΡΕΥΩ ΝΕΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΓΙΑ
ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΩ ΣΤΟ
ΚΟΙΝΟ!

ΑΝ ΔΕΧΤΗΣ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΗΣ ΓΙΑ ΜΕΝΑ,
ΣΑ ΦΑΚΙΡΗΣ-ΙΝΔΟΣ ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΦΩ ΕΝΑ
ΚΑΛΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΜΕ
ΣΕΝΑ!

ΠΑΜΕ!

ΦΤΑΣΑΜΕ!

ΤΙ ΜΥΡΩΔΙΑ ΟΙ
ΣΟΥΠΕΣ!

ΣΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΙΟ ΜΑΣ, Ο ΜΑΓΕΙ-
ΡΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΑ ΦΑΓΗΤΑ ΓΙΑ
ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ. ΕΣΥ ΟΜΩΣ ΝΑ
ΒΑΛΗΣ ΤΑΠΕΣ ΣΤΗ
ΜΥΤΗ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΗΣ ΜΑΚΡΥΑ
ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ
ΧΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟ
ΝΟΥΜΕΡΟ ΣΟΥ!

ΚΑΙ ΠΟ-
ΤΕ ΘΑ
ΤΡΩΩ?
ΟΤΑΝ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΝΗ
Η ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΝΗ-
ΣΤΕΙΑΣ ΣΟΥ! ΟΣΟ ΠΙΟ
ΠΟΛΥ ΚΡΑΤΑΣ ΟΜΩΣ,
ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΛΑ
ΘΑ ΠΑΙΡΝΗΣ!

ΘΑ ΣΟΥ ΔΙΝΩ ΚΑΙ ΚΑΘΕ
ΛΙΓΟ ΚΑΙ ΛΙΓΑΚΙ ΚΑΙ 30%
ΑΥΞΗΣΗ!

ΤΟ ΙΔΙΟ
ΚΙΩΛΑΣ
ΜΕΣΗΜΕΡΙ
ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ, ΠΕΡΑΣΤΕ ΝΑ ΘΑΥΜΑΣΕΤΕ ΤΟΝ
ΦΑΚΙΡΗ ΠΟΛΝΤΟΚ, ΕΝΑΝ ΓΗΗΣΙΟ ΙΝΔΙΑΝΟ ΑΠ' ΤΗΝ
ΙΝΔΙΑ....

Ο ΦΑΚΙΡΗΣ ΠΟΛΝΤΟΚ ΑΡ-
ΧΙΣΕ ΝΑ ΚΑΝΗ ΝΗΣΤΕΙΑ,
ΕΔΩ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΚΑΙ ΣΚΟΠΕΥΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡ-
ΡΙΨΗ ΤΟ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ
ΡΕΚΟΡ....

ΔΩΣΕ ΜΟΥ Ε- ΚΑΙ ΜΕ- ΕΓΩ ΗΜΟΥΝΑ
ΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ! ΝΑ! ΠΡΩΤΟΣ!

ΜΟΙΑΖΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ
ΜΕ ΙΝΔΟΣ!

ΕΜΕΝΑ ΜΟΥ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΠΑ-
ΤΕΡΝΑΣ!

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΑΤΗ! Ε-
ΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΗΣ ΜΕΝΕΙ ΠΑΝΤΑ
ΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΡΩΗ ΣΤΑ
ΚΡΥΦΑ.....

ΤΟ ΙΔΙΟ ΒΡΑΔΥ...
ΓΚΝΑΜ! ΓΚΝΑΜ! ΣΛΟΥΡΡ!

ΑΡΩ!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΟ ΦΑΓ' ΜΟΥ!

ΓΥΡΝΑ ΠΙΣΩ
ΣΤΟ ΦΕΡΕ-
ΤΡΟ ΣΟΥ Ή
ΠΥΡΟΒΟΛΟ!

ΧΜ... ΑΦΗΣΕ ΜΕ ΤΟΥΛΑΧΙ-
ΣΤΟ ΝΑ ΣΕΜΟΥΔΙΑΣΩ
ΛΙΓΟ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΜΟΥ!

ΕΝ ΤΑΞΕΙ... ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΕ-
ΧΕ ΜΗ ΣΠΑΣΗΣ
ΚΑΝΕΝΑ ΠΟΔΙ!

ΚΟΙΜΗΣΟΥ
ΒΛΑΚΑ!

ΤΟΝΚ!

ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ! ΚΟΝΤΕ-
ΨΕ ΝΑ ΦΑΗ ΚΑΙ
ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ!

ZZZ!

Ο ΜΑΓΕΙΡΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΙ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ
ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ!

ΕΝΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ
Ο ΚΑΘΕΝΑΣ! ΠΑ-
ΤΑΤΕΣ ΤΗΓΑΝΗΤΕΣ ΚΑΙ
ΣΑΛΑΤΑ!

Ο ΔΡΑΚΟΣ και το ΑΙΟΓΟ του

ΖΟΥΣΕ, μιά φορά κι' έναν καιρό σε μιά έρημιά, μέσα σε μιά βαθιά σπηλιά, ένας δράκος.

Ο δράκος αυτός, είχε ένα ωραίο αιογό με 48 κουδούνια, που κρεμόνταν από μιά χρυσή καρδέλλα που ήτανε περασμένη στο λαιμό του αλόγου του. Έτσι, όταν το καβαλλούσε κι' έδινε στο κυνήγι, ο δράκος, τα 48 κουδούνια τ' αλόγου του χτυπούσαν δυνατά και άκουγονταν από χιλιόμετρα μακριά.

Έτσι, όλοι κρυβόντουσαν στο διάδα του δράκου, κι' αυτός κανέναν δεν άπαντούσε στο δρόμο του γιά να του κάνει κακό.

*

Στα μέρη εκείνα, άρχοντας ήτανε ένας καλός άνθρωπος, που είχε δέκα γιούς. Μιά μέρα αυτός ο άρχοντας, κάλεσε τους δέκα γιούς του και τους είπε:

— Παιδιά μου, ο δράκος αμ-

Τ' άκουγαν οι άνθρωποι και λέγανε μεταξύ τους:

— 'Ο δράκος έρχεται καβαλλά στ' αιογό του! Άκούστε τα 48 κουδούνια του πώς χτυπούνε! Φεύγετε να φεύγουμε! Κρυφτήτε να κρυφτούμε! 'Ο δράκος έρχεται! Άν μας δρθ στο δρόμο του χαθήκαμε!

τός, που έχει το αιογό με τα 48 κουδούνια, έγινε ο φόβος και ο τρόμος του τόπου μας! Κάθε τόσο θγαίνει στο κυνήγι. Άκούνε τότε τα κουδούνια του αλόγου του οι γεωργοί και οι ξωμάχοι που δουλεύουνε στα χωράφια και στα κτήματά τους, παρατάνε τή δουλειά τους και τρέχουνε να

κουφτούνε, άλλος εδώ και άλλος εκεί. Έτσι και η δουλειά δεν γίνεται και οι άνθρωποι τούτοι κάνουνε τους κόπους τους και τα μεροκάματά τους. Κι' όλοι πεινάμε, γιατί ούτε σπέρνουνε ούτε θερίζουνε; ούτε καλλιεργούνε πιά τη γη. Κάτι πρέπει να κάνουμε για να σώσουμε τον τόπο από τουτό το κακό.

Τότε πετάχτηκε ο μεγαλύτερος γυιός του άρχοντα και είπε:

— Πατέρα και αδέλφια μου, χωρίς άλογο δεν μπορεί να κυνηγήσει θήμα ο δράκος. Έτσι χαντρός και άρ-γοκίνητος πού είναι, κι' έτσι πού θαριέται να σειστή από τη θέση του. Γι' αυτό και γώ θα πάω το βράδυ να του πάρω το άλογο για να γλυτώσει ο τόπος από την τρομάρα και το κακό!

— Αδελφέ μας! Πώς θα μπορέσεις να του πάρεις το άλογο, πού μόλις κάνης πώς το άγγιζεις θα άρχίσουνε να χτυπάνε τα 48 κουδούνια του, θα ζυπνήσει ο δράκος και θα σε πιάσει; είπανε τ' άλλα αδέλφια του.

Μά ο μεγαλύτερος αδελφός δεν θέλησε να άκούσει τίποτα και έφυγε.

★

Τό άλλο πρωί, τό παιδί, πήγε και κρύφτηκε πίσω από κάποι θάμνους, μπροστά από τη σπηλιά του δράκου και από κεί παραμόνευε και έδλεπε όλα όσα έκανε ο δράκος. Έξω από τη σπηλιά του δράκου, ήτανε ένας πλάτανος χιλιόχροнос, πού τό πάκος του κορμού του ήτανε όσο ένα μεγάλο δωμάτιο! Από τον πλάτανο αυτόν, έκοψε κλαδιά και άρχισε να μαγειρεύει τό φαί του με αυτά ο δράκος. Κάτω από τον πλάτανο ήτανε και μία πηγή πού τό νερό της έτρεχε μέσα σε μία γούβα, πού ήτανε σκαλισμένη πάνω στο βράχο!

Πάνω από τη γούβα αυτή, ήτανε δεμένο τό άλογο του δράκου με τα 48 κουδούνια.

Σάν νύκτωρ, καλά και τό μεγαλύτερο από τα άρχοντόπουλα άκουσε τον δράκο να κοιμάται βαθιά μέσα στη σπηλιά του, θγήκε από την κρυψώνα του, πήγε κοντά στο άλογο του δράκου, του καίδεψε λίγο τη μυσούδα για να τό καλοπιάσει και σιγά - σιγά έ-

λυσε τό χρυσό λουρί, από τό λαιμό του, πού είχε επάνω του τα 48 κουδούνια, ύστερα έρριξε τα κουδούνια μέσα στη γούβα πού ήτανε γεμάτη από τό νερό της πηγής. Έτσι μέσα στο νερό, δεν μπορούσανε να χτυπήσουνε τα κουδούνια. Τέλος, καθάλλισε τό άλογο του δράκου, κι' έφυγε χωρίς να άκουσθή τίποτα.

★

Και λοιπόν, ούτε την άλλη, ούτε την παράλλη μέρα θγήκε ο δράκος για κυνήγι και όλοι οι άνθρωποι δουλεύαν στα χωράφια τους ήσυχοι μία και δεν άκούγανε πιά τα κουδούνια πού είχε τό άλογο του δράκου.

Τότε, ο δικαίος άρχοντας του τόπου, ζανακάλεσε τα παιδιά του και τους είπε:

— Άρχοντόπουλά μου, ο μεγαλύτερος αδελφός σας κατώρθωσε και έφερε έως εδώ τό άλογο του δράκου. Έτσι, ο τόπος ήσυχασε, μία πού ο δράκος, ταιμπέλης, χαντρός και δυσκίνητος όπως είναι, θαριέται να περπατήσει με τα ίδια του τα πόδια. Και όπως δεν έχει πιά άλογο, δεν ματαθγίνει κυνήγι για να κάνει κακό και να φοβίσει τους ανθρώπους του τόπου μας. Έτσι, όλοι δουλεύουνε όμορφα και καλά και κανένας μας δεν θα τρομάξει και δεν θα πεινάσει. Μήτε και κανένας μας θα πάθει κακό από τον δράκο. Καλά, λοιπόν, τα καταφέραμε ως εδώ. Όμως, εγώ δεν τό θοί-σκω σωστό πού κλέψαμε ξένο άλογο, κι' άς ήτανε και του δράκου. Τό σωστό θα είναι και πίσω να ζαναδώσουμε τό άλογο του δράκου, και τον δράκο να τον κάνουμε φίλο μας από κεί πού ήτανε ο φόβος και ο τρόμος μας. Έσείς, παιδιά μου, τί λέτε;

Πετάχτηκε τότε τό μικρότερο από τα δέκα παιδιά του άρχοντα, πού ήτανε και τό έξυπνότερο και είπε:

Αδέλφια μου, έλστε κοντά μου. Έσείς θα κρυφθήτε γύρω από τη σπηλιά του δράκου, έτσι πού να μη σας πάρει είδησι. Εγώ θα πάω, θα τον πιάσω και θα τον... αικμαλώψω. Μά επειδή είναι τόσο θαρρός, και δεν μπορώ, να τον κουβαλήσω μόνος μου, θα φωνάξω και σας. Θα θγήτε τότε από τις κρυψώνες σας και θα τον κουβαλήσουμε έως εδώ

πέρα όλοι μαζί! Έυπρός, πάμε!

— Έ... στάσου!... Πού πάς; Άστειεύσαι; Και έχαστο να είμαστε δεν μπορούμε να κάνουμε καλά τον δράκο και να τον πιάσουμε. Και σύ λές πώς θα τον πιάσεις μόνος σου και θα μας χρειαστής μόνο για να σε βοηθήσουμε στο κουβαλήμα του; Είσαι καλά; φώναξαν όλα μαζί τα αδέλφια.

Όστόσο, επειδή ήξερον πόσο έξυπνος ήταν ο μικρότερος αδελφός τους, και επειδή γνώριζαν πώς η έξυπνάδα νικά πάντα την δύναμι, στο τέλος πείστηκαν στα λόγια του και έκαναν όπως τούς είπε: πήγαν και κρύφτηκαν καλά όλοι τους γύρω από τη σπηλιά του δράκου. Τότε φανερώθηκε μόνος του ο μικρότερος αδελφός, κρατώντας στο χέρι μία τανάλια πού είχε μέσα καρφιά, ένα σφυρί και ένα πριόνι. Χωρίς να χάσει τότε καιρό, ανέθηκε πάνω στον μεγάλο πλάτανο πού ήτανε, μπροστά από τη σπηλιά του δράκου, και άρχισε να κόβει μεγάλα κλαριά με τό πριόνι του.

★

Άκούει τό θόρυβο του πριονιού ο δράκος, πετάγεται από τη σπηλιά του και βλέποντας τό μικρό άρχοντόπουλο σκαρφαλωμένο πάνω στον πλάτανο να κόβει τα κλαδιά, ρωτά γεμάτος περιέργεια:

— Έ, έού, πιτσιρίκι! Γιατί κόβεις τα κλαδιά του πλάτανου; Τί θα φτιάξεις;

— Θα φτιάξω ένα μεγάλο σεντούκι, πού θα χωρά και σενα ακόμα μέσα, δράκε μου, άπαντά τό μικρό άρχοντόπουλο.

— Χά! Χά! Χά!... Με κλαδιά από τό πλάτανο θα φτιάξεις σεντούκι! Χά! Χά! Χά!... θα χωράει και μένα ακόμη μέσα, λέει... Χά! Χά! Χά!... Δεν είχα άκουσμένο καλύτερο άστείο...

— Δεν τό πιστεύεις; Τώρα θα δής!... λέει τό άρχοντόπουλο.

Κι' άμέσως κατεβαίνει από τον πλάτανο, καρφώνει γερά τα κομμένα κλαδιά μεταξύ τους και φτιάχνει πραγματικά ένα μεγάλο μπασούλο. Γυρίζει έπειτα και λέει στο δράκο:

— Βλέπεις τί όμορφο και νερό πού τό έφτιαξα τό μπασούλο μου; Κι' αν δεν πιστεύεις πώς σε χωρά και σενα τον ίδιο μέ-

σα, μπές να δής πώς σε χωρά και σε παραχωρά...

— Δεν τό πιστεύω πώς με χωρά ολόκληρο μέσα... έκανε ο δράκος. Άς δοκιμάσουμε, όμως!

Μία και δυό λοιπόν, πάει ο δράκος και μπαίνει μέσα στο μπασούλο, πού τον χωρούσε και τον παραχωρούσε. Γρήγορα - γρήγορα, τότε, τό έξυπνο άρχοντόπουλο, καρφώνει τό σκεπασμα του παράξενου εκείνου μπασούλου και φυλακίζει μέσα του τον δράκο. Βάζει έπειτα τις φωνές παρουσιάζονται τα αδέλφια του και όλοι μαζί κουβαλάνε τό μπασούλο με τον δράκο έως τό άρχοντικό τους.

★

Παρουσιάζεται τότε ο άρχοντας του τόπου και λέει στον φυλακισμένο μέσα στο μπασούλο δράκο:

— Δράκε μου, Εγώ σου έχω τόσες μέρες παρμένο τό άλογό σου. Μά είμαι έτοιμος και τό άλογο να σου δώσω πίσω, και να σε ντύνω φάι να σε ταίξω και μισθό να σου δίνω από δω και πέρα αν γίνης στο έζης καλός κι' αντί να σκορπίξης παντού τον φόβο και τον τρόμο και αντί να κάνης κακό, να κάνης καλό από δω και πέρα στον τόπο. Να πολεμάς μαζί με τον στρατό μου τον έχθρικό στρατό πού θα έρκεται για να μας σκαλωήσει, να κυνηγάς τους ληστές και τους κακούς ανθρώπους, ώπου να γίνουνε και αυτοί καλοί άνθρωποι. Δέχεσαι;

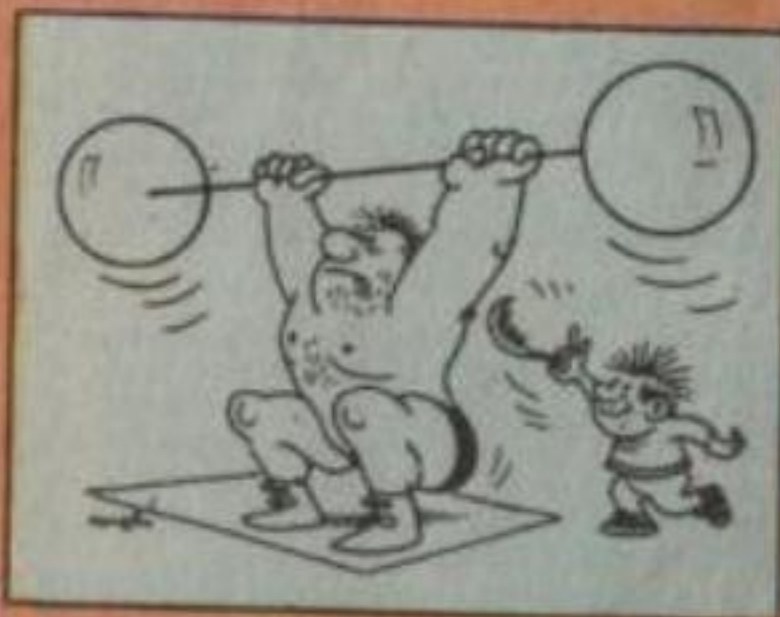
— Δέχομαι και παραδέχομαι! Άλλα δγάλτε με από δω μέσα, γιατί κοντεύω να σκάσω φωνάζει μέσα από τό μπασούλο ο δράκος.

Πραγματικά, σε λίγο τον έλευτέρωσαν, και από τότε έγινε καλός ο δράκος. Δούλευε για τον άρχοντα και τό καλό του τόπου, και σε λίγο καιρό κατώρθωσε να κάνει όλους τους κακούς, καλούς και χρήσιμους στον τόπο.

Έτσι, από κεί και πέρα, όλοι τους έζησαν καλά κι' εμείς καλύτερα.

ΧΩΡΙΣ*ΛΟΓΙΑ

XMM... XMM...

Η ΣΥΜΟΡΙΑ τῶν ΣΑΛΑΜΙΩΝ

ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
ΚΑΙΡΟ, ΔΕΝ Ε-
ΧΟΥΝ ΑΞΙΑ ΠΙΑ
ΤΑ ΛΕΦΤΑ!

ΧΑΝΟΥΝ
ΣΥΝΕΧΩΣ
ΤΗΝ ΑΞΙΑ
ΤΟΥΣ ΤΑ ΛΕ-
ΦΤΑ!

ΕΝΩ ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΤΑ ΣΑΛΑΜΙΑ ΔΙΑΤΗ-
ΡΟΥΝ ΤΗ ΤΙΜΗ ΤΟΥΣ! ΧΕ! ΧΕ! ΧΕ!

ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟ ΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟ.
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΙ
ΠΟΛΕΙΣ ΤΕΤΟΙΕΙΣ ΛΗ-
ΣΤΕΙΣ!

ΚΑΤΕΒΑΣΕ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΚΑ-
ΡΟΤΖΑ!
ΕΝ ΤΑΞΕΙ!

ΑΟΥΓΚ!

ΚΡΟΚ!

Ε΄Τ, ΠΟΙΟΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ;

ΘΑ ΜΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ! ΊΣΩΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑ-
ΤΑΘΗΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ!

ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ! ΜΗΠΩΣ ΕΧΕΙ ΚΡΥ-
ΜΕΝΗ ΚΑΜΜΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ?

ΒΟΗΘΕΙΑ!

ΜΟΝΟ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ!

ΒΕΒΑΙΩΣ! ΤΑ Ε-
ΚΛΕΨΑ ΑΠΟ ΤΟ Α-
ΛΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ... ΕΙ-
ΜΑΙ ΚΛΕΦΤΗΣ
ΚΙ' ΕΓΩ...

ΧΑ! ΧΑ! ΧΑ! ΕΙΣΥ ΕΙ-
ΣΤΑΙ ΛΙΑΝΙΚΟΣ ΚΛΕ-
ΦΤΗΣ ΚΑΙ ΜΕΙΣ
ΧΟΝΔΡΙΚΟΙ!

ΜΟΝΟΣ ΜΟΥ ΔΕΝ ΤΑ
ΚΑΤΑΦΕΡΝΩ ΚΑΙ ΤΟΣΟ
ΓΙ' ΑΥΤΟ ΘΕΛΩ ΝΑ ΕΝΩ-
ΘΩ ΜΑΖΙ ΣΑΣ!

ΕΦΤΑΣΙΑ ΣΤΟ ΚΡΗΣΙΘΥΤΕ ΤΟ ΤΟΥΣ!

ΕΙΜΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ ΓΙΑ ΜΑΙΕΙΣ!

ΘΑ ΤΑ ΦΑΣ ΟΛΑ! ΟΤΙ ΕΧΟΥΝ ΕΚΕΙ ΚΑΤΩ!...

ΓΚΝΑΜ! ΓΚΝΑΜ! ΓΚΝΑΚ!

ΕΛΠΙΣΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΩΝ ΣΑΛΑΜΙΩΝ ΚΑΙ ΠΗΡΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΜΟΥ!... ΧΕ! ΧΕ! ΧΕ!

Τέλος

Ο Φλοπαΰ και ο γορίλλας

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΛΕΝΤΖ ΚΑΙ ΜΑΤΝΤ. ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΝ ΟΤΙ ΚΑΝΕΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΒΑΛΗ Μ'ΕΝΑΝ ΓΟΡΙΛΛΑ! ΓΙ'ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΣΚΟΠΟ. ΕΞΕΡΑΝ ΑΥΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΕΝΑΝ ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΓΟΡΙΛΛΑ.

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ ΑΥΤΟ!

ΒΕΒΑΙΩΣ! ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ, ΚΥΡΙΕ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΟΜΩΣ ΕΝΑΝ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΟΡΙΛΛΑ...

ΤΙ ΘΑ ΕΛΕΓΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΡΑΝ; ΗΘΕΛΕ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΠΑΡΑΙΩΗ Μ'ΕΝΑΝ ΓΟΡΙΛΛΑ. Ε?

ΘΕΙΣ ΝΑ ΠΑΡΑΙΩΗΙΣ Μ'ΕΝΑΝ ΓΟΡΙΛΛΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΕΙΡΑΜΑ?!

ΕΙΤΕ ΧΑΙΝΙΣ, ΕΙΤΕ ΚΕΡΔΙΣΙΣ, ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ, ΘΑ ΠΕΡΑΙΩΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ...

ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ! ΑΦΗΙΣΤΕ ΜΕ, ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΙΣΤΩ!

Ο ΓΟΡΙΛΛΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΥΡΑΙΜΕΝΟΣ ΑΠ'ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ, ΣΤΙΣ ΕΔΩ...

ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΙΣΤΗ ΛΙΤΟ, ΠΡΙΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΩΓΗ...

ΩΡΑΙΑ! ΕΓΩ ΣΤΟ ΜΕΤΡΕΥ, ΘΑ ΠΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΝΑ ΦΑΣ ΣΙΑΝΑΚΙ!

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ, ΘΑ ΠΕΡΑΙΩΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΤΙΣΚΟΜΟ Μ'ΕΝΑΝ ΓΟΡΙΛΛΑ...

Η ΑΣΘΕΝΙΑ ΤΩΝ ΔΥΤΩΝ

το αζώτο μαζί, πηγαινούν στο αίμα. Όσο πιο βαθιά κατεβαίνει ο δύτης, τόσο πιο πολύ αζώτο πηγαινει μέσα στο αίμα του.

Στα μικρά βάθη, η απορρόφηση αζώτου δεν είναι και τόσο αξιόλογη. Αλλά όταν πλησιάζουμε στο εκατό μέτρο μέσα στη θάλασσα, τότε το αζώτο στο αίμα αρχίζει να πορευσιάζει τα πρώτα συμπτώματα, ιδίως στον εγκέφαλο. Ο δύτης αρχίζει να έχει παραισθήσεις. Η κατάσταση αυτή, λέγεται «νάρκωσις του αζώτου». Όταν ο δύτης προσβληθεί απ' αυτήν, δεν έχει πια πλήρη έλεγχο των πράξεών του και μπορεί να κάνει κάτι που να θα βάλει σε κίνδυνο τη ζωή του.

*

Ο άλλος και πιο γνωστός κίνδυνος από το αζώτο στο αίμα, είναι αυτός που προκαλεί την «ασθένεια των δυτών».

Όταν ο δύτης βρίσκεται πολλή ώρα μέσα στο νερό (και δεν χρειάζεται να είναι σε μεγάλο βάθος, έστω και στα είκοσι μόνο μέτρα), τό-

Α ΣΦΑΛΩΣ θα έχετε ακούσει για την «ασθένεια των δυτών». Και δεν είναι καθόλου λίγοι οι έρασιτέχνες «φοροτουφεκοδές», που κυνηγώντας στα βαθιά κάποιο μεγάλο ψάρι, έθεσαν σε σοβαρό κίνδυνο τη ζωή τους.

Τι είναι αυτό που προκαλεί την πραγματικά φοβερή αυτή ασθένεια. Φυσικά, η πίεσις του νερού.

Για να αντιληφθούμε τι ακριβώς συμβαίνει, πρέπει πρώτα να καταλάβουμε τι είναι αυτή η πίεσις και έπειτα πως επενεργεί στον οργανισμό μας.

Ξέρουμε ότι σε βάθος 100 μέτρων, η πίεσις που δέχονται τα αντικείμενα — και ο άνθρωπος, — είναι 11 κιλά σε κάθε τετραγωνικό εκατοστό της επιφάνειάς τους. Και η πίεσις αυξάνεται με τον ίδιο ρυθμό, όσο πιο βαθιά κατεβαίνουμε. Στα 200 μέτρα, η πίεσις είναι 22 κιλά στο τετραγωνικό εκατοστό της επιφάνειάς τους.

Ήδη και σ' αυτά τα βάθη, η πίεσις είναι πολύ μεγάλη. Φαντασθείτε, τώρα, τι τρομερή που θα είναι σε βάθος πενήτε και δεκά χιλιάδων μέτρων!

Ακόμα και τα σύγχρονα ατμικά υποβρύχια, δεν μπορούν να κατεβούν σε μεγάλα βάθη, πάνω από ένα όριο. Κι αν δεν ήταν κατασκευασμένα με ειδικό τρόπο και με ανθεκτική θωρακισία, η πίεσις του νερού θα τα συνέτριβε σαν καρυδοτσουφλά.

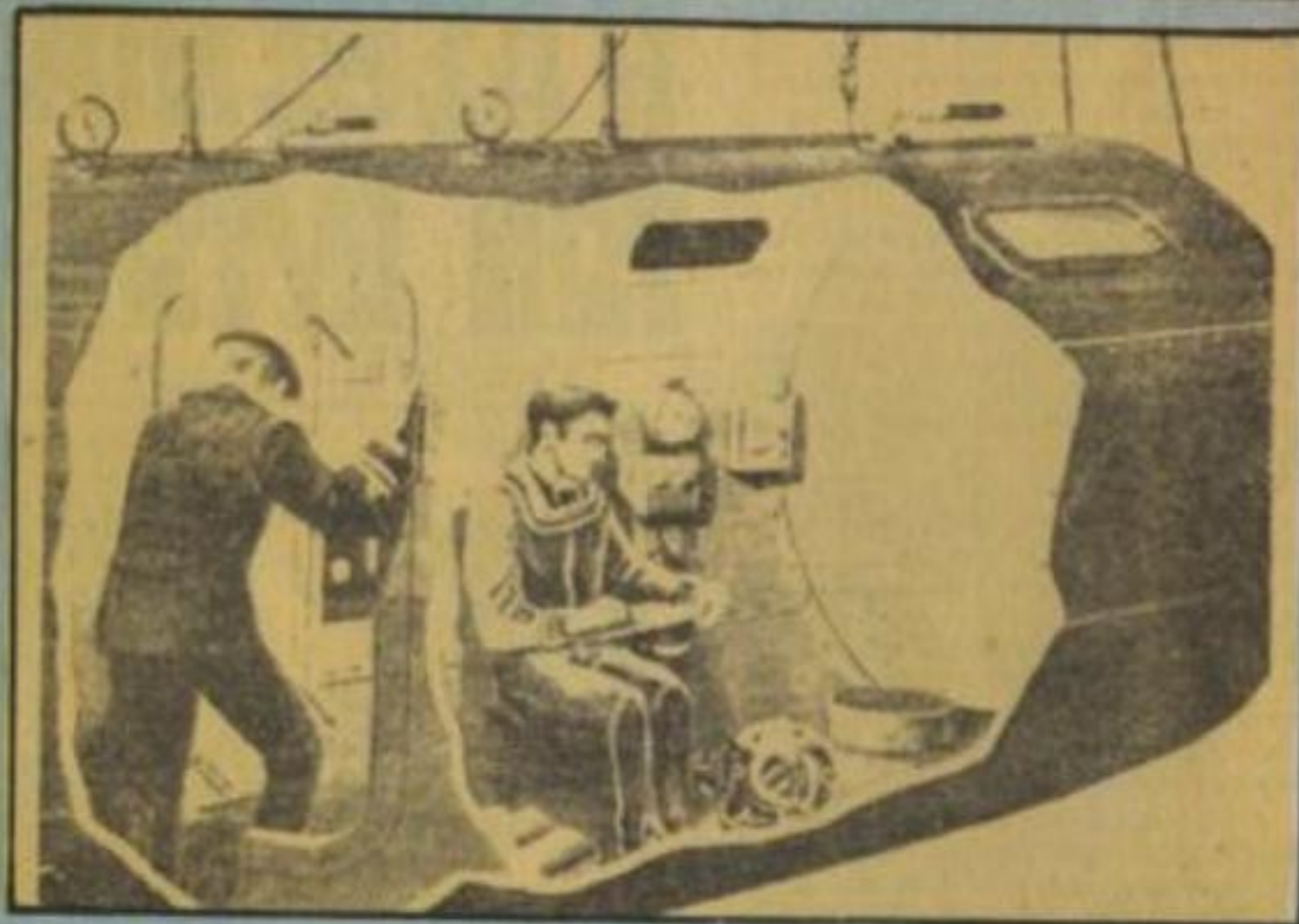
Μόνο τα θαυσοκρή — που είναι ειδικά κατασκευασμένες σφαίρες, από ανθεκτικώτατο ατσάλι — μπορούν να φτάσουν στα μεγάλα βάθη των ωκεανών.

*

Και τώρα, προβάλλει μόνο του το ερώτημα. Αφού είναι τόσο η πίεσις μέσα στη θάλασσα, γιατί δεν παθαίνουν τίποτα οι δυτές; Η απάντησι είναι απλή. Το ανθρώπινο σώμα είναι φτιαγμένο από υγρά που δεν συμπιέζονται και από ανθεκτικούς ιστούς και κόκκαλα. Επίσης, η πίεσις του νερού γίνεται σ' όλο το σώμα, ομοιόμορφα, απ' όλες τις πλευρές. Έτσι, δεν επηρεάζονται, παρά μόνο τα σημεία εκείνα που έχουν κοιλότητες, όπως τα πνευμόνια και η κοιλότης του μέσου ωτός, όπως λέγεται στην ανατομία, μία κοιλότης, δηλαδή, που βρίσκεται μέσα στο αυτί μας.

Όσοι συνηθίζουν να κάνουν δουτιές στη θάλασσα και να κατεβαίνουν κάπως βαθιά, σίγουρα θα έχουν παρατηρήσει ότι δουλινούν τ' αυτιά τους.

Ο δύτες μέσα στον θάλαμο αποπνέσεως μπορεί να διγάλη την περι- κεφαλαία του. Ο αέρας που διοχετεύεται εκεί μέσα είναι ξερός και ζεστός, τόσο που να τον κάνει να νοιώθει άρετα. Η πίεσις είναι ό- μοια με την πίεσι στο δυθό. Σιγά-σιγά ελαττώνεται.

Γι' αυτό πρέπει να έχετε υπ' όψι- ος, να μην κάνετε βουτιές, αν τ' ατύχια σας δεν είναι αέ όριστη κα- τάστασις.

Όταν ο άνθρωπος βρεθή σε με- γάλα βάθη, τότε η πίεσις του αέρα μέσα στο πνευμόνια του γίνεται με- γαλύτερη, τόσο που να ισοσταθμίζει την πίεσι του νερού απ' έξω.

Και, από εδώ αρχίζουν οι κίν- δυνoi.

Ο αέρας που αναπνεύουμε, απο- τελείται από οξυγόνο 21 τοίς εκατό και από άζωτο 79 τοίς εκατό. Επί- σης, περιέχει ίχνη διαξειδίου του άνθρακος και απειροελάχιστες πο- σότητες άλλων αερίων.

Κάθε φορά που εισπνέουμε, ο ορ- γανισμός μας χρησιμοποιεί το 5 τοίς εκατό του οξυγόνου. Και όταν εκπνέουμε, φεύγει το υπόλοιπο 16 τοίς εκατό, μαζί με όλο το άζωτο.

Δεν συμβαίνει, όμως, το ίδιο, ό- ταν αναπνέουμε κάτω από πίεσι, με ειδικό αναπνευστήρα μέσα στη θα- λασσα. Τότε, όλο το οξυγόνο και

τε έχει μπη στο αίμα του μια ση- μαντική ποσότης αζώτου. Το αίμα του μπορεί να παρομοιασθή τότε σαν ένα σφραγισμένο μπουκάλι με νερό σόδας.

Όταν λιγαστεύη η πίεσι, τότε το αίμα του «βράζει» όπως όταν ξε- βουλώνουμε το μπουκάλι της σόδας.

Έτσι, προκαλείται η παράλυσις που είναι γνωστή με το όνομα «ασθε- νεια των δυτών».

Δυό τρόποι υπάρχουν για να αποφευχθή ο κίνδυνος. Ο ένας είναι να ανεβαίνουν σιγά-σιγά τον δυτή, έτσι ώστε να απαλλάσσεται βαθμι- αία ο οργανισμός του από το δηλη- τηριώδες άζωτο. Μία άλλη μέθοδος, παλ' πιο θολική για τον δυτή είναι, ο θάλαμος αποπνέσεως.

Πρόκειται για έναν θάλαμο όπου διοχετεύεται αέρας υπό πίεσιν, ανά- λογη με κείνη στην οποία ήταν συ- νηθισμένος.

Η πίεσις αυτή ελαττώνεται σι- γά-σιγά, έτσι ώστε να μην συμβή κάτι δυσάρεστο στον δυτή και για να διαβή καιρός στον οργανισμό του να συνέλθη από το ασκ.

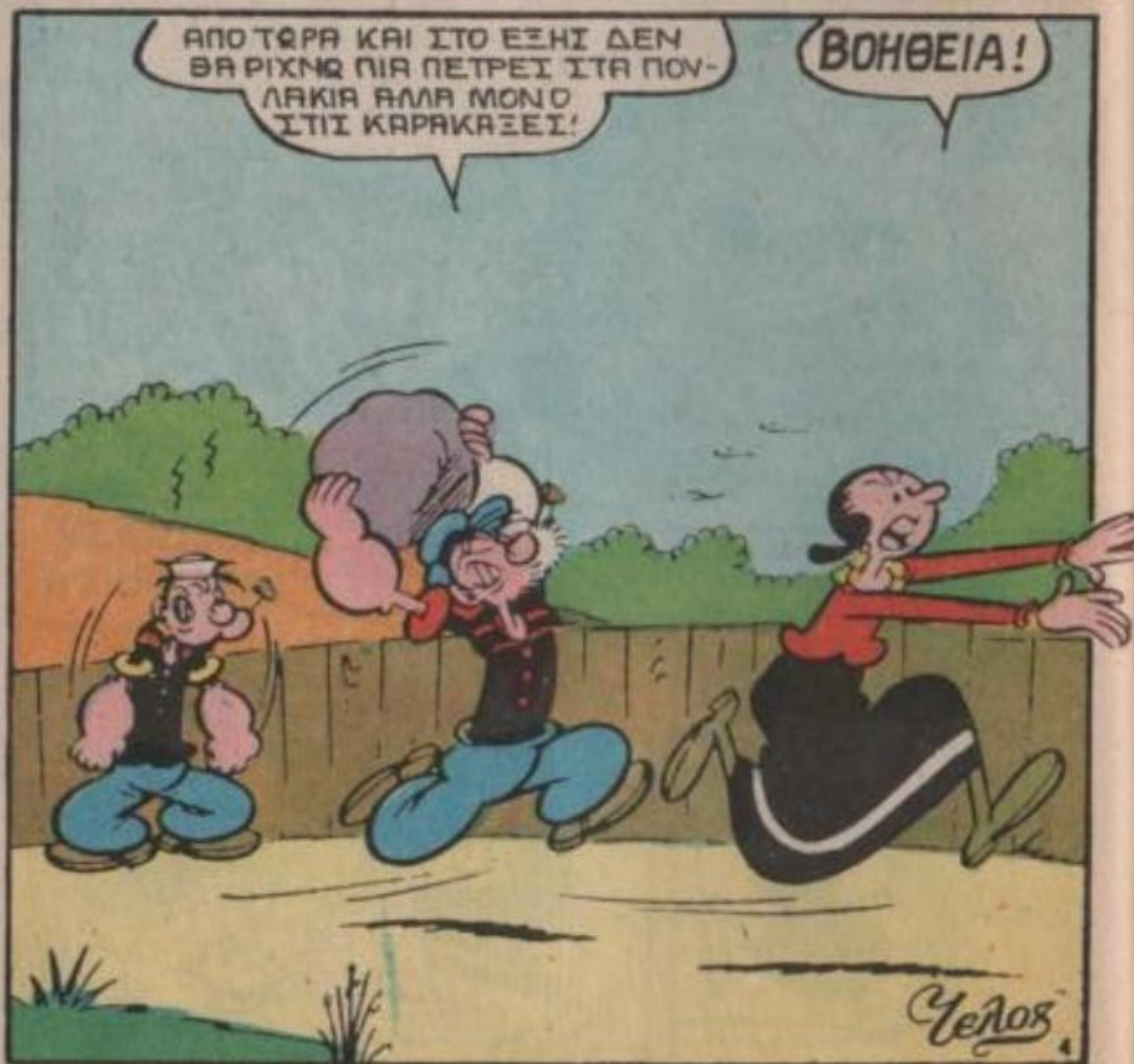
Ο ΓΕΡΟ ΣΕΙΣΜΟΣ

Ο Πόλντο καί ὁ ἀστακός

ΤΑ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

Η δύσκολη δουλειά των πυροτεχνών, για να επιτύχουν τις εντυπωσιακότερες φωτεινές συνθέσεις στον νυχτερινό ουρανό.

Η ΜΕΓΑΛΗ ατραξιόν των μεγάλων εθνικών και λαϊκών καρτών είναι τα πυροτεχνήματα. Τα αυτά δεν εντυπωσιάζει περισσότερο τα πλήθη από αυτές τις «ρουκετες», που ξεχύνουν στον σκοτεινό ουρανό πολύχρωμες φωτινές, βροχές, σε μία αφάνταστη ποικιλία σχημάτων. Μας ενθουσιάζουν, μας συναρπάζουν, στεκομαστέ, αναυδοί, μπροστά στην ομορφιά τους, αλλά αγνοούμε τους δημιουργούς τους. Γιατί εργάζονται στο σκοτάδι, πίσω από αδιαπέραστα φράγματα ασφαλείας. Δεν ξέρουμε ούτε το όνομά τους, γιατί κανένας από αυτούς δεν σκέφτηκε ποτέ να δώσει την υπογραφή του στο σκοτεινό ουρανό με ριτινά γράμματα. Κι όμως, θα μπορούσαν να το κάνουν. Αλλά για τους καλλιτέχνες των πυροτεχνημάτων, δεν υπάρχει σκηνή, όπου θα μπορούσαν να εισπράξουν το χειροκροτήματα των θεατών. Έτσι, αρκούνται στην επιτυχία τους κι αισθάνονται ευχαριστημένοι, όταν όλα εξελίσσονται χωρίς δυσάρεστα απρόβλεπτα.

Γι' αυτούς τους ζογκλερ του ουρανού, η καλλιτεχνική, σφίζει, διαρκεί τρεις μήνες. Κατά τους υπολοίπους μήνες του χρόνου εργάζονται στο εργαστήριό τους. Έκεί, όλο αρχίζουν στο χαρτί. Όταν επιτρέψουν από την καλλιτεχνική, περιοδικά τους, οι πυροτεχνες αρχίζουν να σκέπτονται τις καινοτομίες που θα παρουσιάσουν τον επόμενο χρόνο. Όταν μια μελωδία τους έμπνευσε, προσπαθούν να φαντασθούν τους χρωματισμούς, με τους οποίους θα μπορούσαν να την συνοδεύσουν. Γιατί δεν νοείται για πυροτεχνήματα χωρίς ήχο. Έτσι συνθέτουν κι αυτοί στο χαρτί και ονειρεύονται καινούργιες εντυπώσεις και πρωτότυπες αποχρώσεις. Για να τις επιτύχουν, χρειάζονται πολυμήνες δοκιμές.

Όταν βλέπουμε τα θαυμάσια πυροτεχνήματα, αναρωτιόμαστε α-

σφαλώς από ποια παραξενα κριματά αποτελούνται. Πρώτα - πρώτα, υπάρχει η άκαπνη υπορούτη, με την οποία εκτοξεύονται σε ύψος 100 έως 120 μέτρων. Στον ουρανό, εκρήγνυνται. Ένα κρόμο υπορούτης και διαφόρων χημικών προϊόντων - νίτρο, μαγνήσιο, ποτασσο και άλλα - τα οποία, καίμενα, δίνουν διάφορα χρώματα και σχήματα.

Αυτά λένε οι πυροτεχνες. Αλλά δεν μιλάνε ποτέ για την «κουζίνα», στην οποία μαγειρεύονται όλα αυτά. Αυτή είναι το μυστικό εργαστήριό τους. Και ο κατένας, χρησιμοποιώντας γνωστά προϊόντα, έχει την δική του φόρμουλα, ως προς τις δόσεις, την εκλογή των καυσίμων και τον βαθμό πίεσης. Εξ άλλου, όπως οι αλχημιστές του παλιού καιρού, ιωρισμένοι πυροτεχνες, δεν περιφρονούν μερικά κοινά υλικά, όπως το σιμόνευμα, την αμμωνία ή την κόμφορα.

*

Έτσι οι πυροτεχνες εργάζονται μακριά από τον κόσμο. Στο γραφείο τους πρώτα, όπου προσπαθούν να φαντασθούν νέους τύπους και να βελτιώσουν τους παλιούς. Κι ύστερα στα απομονωμένα μετεωρονία εργαστήριά τους. Γιατί όλα αυτά τα σφιχα κρόματα περιλαμβάνουν επικίνδυνα προϊόντα των οποίων η συμπεριφορά είναι συχνά απρόβλεπτη. Μία αλλαγή στην θερμοκρασία ή στον βαθμό υγρασίας, και ξεσπά η έκρηξη ή η πυρκαγιά. Γι' αυτό, οι πυροτεχνες εργάζονται σε μετεωρονία κελιά, στο εσωτερικό των ό-

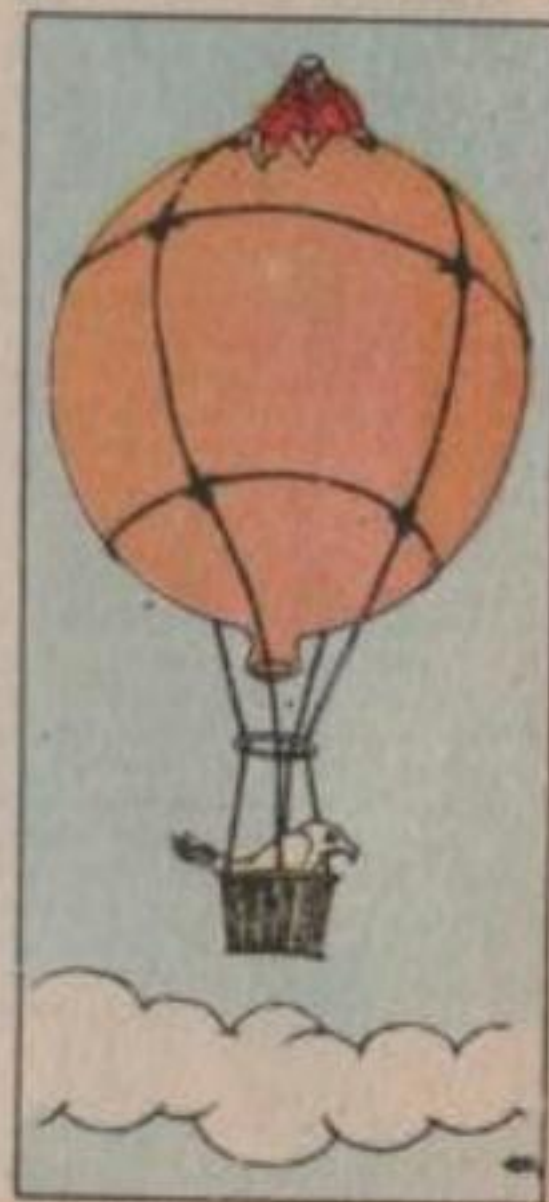

Ένα εντυπωσιακό θέαμα. Πάνω από τα φωτά της πόλεως, η πολυχρωμή πυροτεχνική μαγεία.

καλώδια μήκους πολλών χιλιομέτρων. Γιατί κάθε κομμάτι έχει το δικό του καλώδιο, που το συνδέει με το «ταμπλώ» πυροδοτήσεως.

Άλλοτε, ο πυροτέχνης, κρατώντας ένα δαυλό, έτρεχε από το ένα κομμάτι στο άλλο, για να το πυροδοτήσει, σύμφωνα με την προκαθορισμένη σειρά. Σήμερα, η πυροδοτήσις είναι ηλεκτρονική. Τελευταίως, μάλιστα, η πρόσδος έμπιστεύθηκε την πυροδοτήσι σε μία μαγνητοταινία, όπου είναι ηχογραφημένο το μουσικό κομμάτι, που συνοδεύει το πυροτέχνημα.

Άλλο, το πρόγραμμα δεν εξελίσσεται πάντοτε όπως έχει προβλεφθεί. Πολύ συχνά, απρόβλεπτοι παράγοντες το αλλοιώνουν ή το καταστρέφουν. Παραδείγματος χάριν, ο άνεμος καταστρέφει τις πυροτεχνικές συνθέσεις, που μελετήθηκαν και δοκιμάστηκαν με τόση επιμέλεια. Περιέργως, η θραχή δεν καταστρέφει το πυροτεχνικό θέαμα. Αντιθέτως, καμιά φορά, το κάνει... θεαματικότερο. Τέλος, ένα λάθος, μία απροσεξία, ένα μπλέξιμο στα καλώδια κι όλα γίνονται στον αέρα... Στ' αλήθεια, οι πυροτέχνες ζούν επικινδύνως...

ποιών δεν υπάρχουν ποτέ περισσότερα από δύο ή τρία πρόσωπα. Μ' αυτόν τον τρόπο, σε περίπτωση δυστυχήματος — και δεν είναι σπάνια — οι τραυματισμοί και οι υλικές ζημιές περιορίζονται στο ελάχιστο.

Απ' αυτό το αχυρό βγαίνουν χιλιάδες «ρουκέτες», «βούβες» και «ήλαιο» που θα συνθέσουν το πυροτεχνικό θέαμα. Και, μαζί τους, οι καινοτομίες. Οι τελευταίες δοκιμάζονται δέκα και είκοσι φορές στο «πεδίο βολής» της επιχείρησης, που βρίσκεται πάντοτε στην εξοχή. Έτσι, οι κάτοικοι των γειτονικών χωριών απολαμβάνουν τα πυροτεχνήματα πολλούς μήνες πριν από τους κατοίκους των πόλεων.

*

Και έθναι η εποχή του θεάματος. Μετά την επεξεργασία του προγράμματος, διαλέγεται ο κατάλληλος χώρος και λίγες ώρες προ της «παράστασης» καταφθάνουν τα καμήνια, φορτωμένα με πυροτεχνήματα και με ηλεκτρικό

ΜΑ ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΒΑΡΕΛΙΑ, ΔΕΝ ΕΜΕΙΝΕ ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΓΟΥΛΙΑ ΚΡΑΣΙ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ. ΚΑΙ ΤΟΘΕΛΑ!...

ΑΧ! ΘΑ ΞΕΡΑΘΗ ΠΑΛΙ ΤΟ ΛΑΡΥΓΓΙ ΜΟΥ!

ΘΑ ΠΑΣ ΝΑ ΠΩ ΣΤΟΝ ΤΑΒΕΡ - ΝΙΡΗ ΝΑ ΜΟΥ ΚΑΝΗ ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΜΙΚΡΗ ΠΙΣΤΟΣΙ!

ΕΔΩ ΣΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ
ΕΙΣΕΝΑ!

BRAN!

ΑΝ ΕΡΘΕΣ ΑΥΡΙΟ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΕ ΠΛΗΡΩ-
ΣΗΣ ΠΑΛΙ,
ΘΑ ΦΑΙ ΚΙ'
ΑΛΛΟ ΞΥΛΟ!

ΕΤΩ! ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΕΔΩ;

ΜΙΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΗ ΤΣΑΝΤΑ!
ΓΙΑΤΙ ΤΗΝ ΠΕΤΑΣΑΝ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ;

ΜΑ ΤΑ ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΚΧΟΥ ΕΙ-
ΝΑΙ ΓΕΜΑΤΗ ΚΟΣΙΜΗΜΑΤΑ!

ΖΗΤΩ... ΒΡΗΚΑ ΕΝΑΝ
ΒΗΣΙΑΥΡΟ! ΕΓΙΝΑ ΠΛΟΥ-
ΣΙΟΣ!...

Μ' ΑΥΤΑ ΕΔΩ, ΘΑ ΠΙΝΩ
ΟΙΣ ΚΡΑΣΙ ΘΕΛΩ ΜΕΧΡΙ ΝΑ
ΠΕΘΑΝΩ!...

Ο ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΗΣ ΘΑ ΣΧΙ-
ΖΕΤΑΙ ΝΑ ΣΕΡΒΙΡΗ ΕΝΑ
ΠΕΛΑΤΗ ΣΑΝ ΚΑΙ
ΜΕΝΑ!...

ΚΙ' ΕΓΩ ΘΑ ΤΟΝ ΤΑΠΕΙΝΩΝΩ
ΣΥΝΕΧΩΣ!...

ΓΡΗΓΟΡΑ ΦΕΡΕ ΜΟΥ ΑΠ'
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΡΑΣΙΑΚΙ
ΣΟΥ!
ΠΡΕ ΔΡΟΜΟ ΑΝ
ΔΕΝ ΘΕΣ ΝΑ ΣΟΥ ΔΕ-
ΣΩ ΚΑΝΕΝΑ ΜΠΟΥΚΑ-
ΛΙ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ!

Μ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΟΥ ΔΕΙΞΩ ΘΑ
ΣΟΥ ΚΛΕΙΣΩ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟ
ΣΤΟΜΑ!...

ΟΥΛΠ!

ΧΜΜ! ΤΙ ΘΕΛΕ-
ΤΕ ΕΞΟΧΩΤΑΤΕ; ΔΥΟ ΒΑΡΕ-
ΛΙΑ ΚΡΑΣΙ!

ΕΤΟΙΜΑ ΤΑ ΒΑΡΕΛΙΑ. Ο ΟΔΗ-
ΓΟΣ ΜΟΥ ΘΑ ΣΤΑ ΠΑΝ ΣΤΟ
ΣΠΙΤΙ!...

ΠΑΡΕ
ΟΤΙ ΘΕΙΣ ΑΠΟ ΔΕ
ΠΑ ΝΑ ΠΛΗΡΩ-
ΘΗΣ!

ΤΩΡΑ ΠΟΥΣΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΠΛΗΡΩ-
ΣΕ ΜΕ ΟΠΟΤΕ ΘΕΙΣ ΕΙΣΥ, ΔΕΝ
ΒΙΑΖΟΜΑΙ!

ΓΡΗΓΟΡΑ, ΦΙΛΕ! ΔΕΝ ΒΛΕΠΩ ΤΗΝ
ΩΡΑ ΝΑ ΠΙΩ ΛΙΓΟ ΚΡΑΣΙΑΚΙ...
ΧΕ! ΧΕ!

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ...

ΧΑ! ΧΑ! ΔΕΝ ΒΡΗΚΕ ΤΙΠΟ-
ΤΑ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΑΝΩ
ΜΑΣ ΚΑΙ ΜΑΙ ΡΩΤΗΣ Ε-
ΛΕΥΘΕΡΟΥΣ!

ΤΩΡΑ, ΠΑΜΕ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΗ
ΤΣΙΑΝΤΑ ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΜΗΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΡΕΛΙ! ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ
ΔΙΚΑ ΜΑΣ!

ΝΑ, ΕΔΩ ΉΤΑΝ!
ΚΟΝΤΑ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ
ΣΠΙΤΙ!...

ΑΑΧ! ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΔΥΝΑΤΟΝ!

Η ΤΣΙΑΝΤΑ ΕΞΑ-
ΦΑΝΙΣΤΗΚΕ!

ΕΙΣΑΙ
ΒΕΒΑΙΟΣ;

ΘΑ ΤΗΝ ΒΡΗΚΕ ΚΑΝΕΝΑΣ
ΑΠ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!...
ΠΑΜΕ!

ΑΥΤΟ ΣΚΕ-
ΦΤΗΚΑ!...

ΘΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΜΕ
ΠΙΣΩ ΜΕ ΤΟ
ΖΟΡΙ!...

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΕ;

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΝΕΝΑΣ!

**Είναι τα
καλλίτερα
για
οδούς**

**Ζητείστε
τα από
όλα τα περριτερα**

Μεγάλος

ΔΡ. 12

ΠΟΠΑΪ

22

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ